

Arrest

nr. 348 270 van 9 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue Pasteur 37
4430 ANS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 27 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 maart 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN *loco* advocaat J. DIENI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten.

Op 28 mei 2025 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 19 augustus 2025 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 23 september 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, behorende tot de Bakongo etnie en de Pinksterbeweging, en op 8 september 1992 geboren te Luanda (Angola). U voltooide uw secundair onderwijs, en was werkzaam als kapper en visagist.

In 2019, leerde u C.C.S. kennen. In 2020, kregen jullie een relatie. Vanaf 2021, werd hij verbaal en fysiek geweldig ten opzichte van u. Op 31 december 2022, kregen jullie samen een dochter, M.F..

Op 17 maart 2023, tijdens een verbaal en fysiek incident toen u zich probeerde los te trekken, viel hij en stootte daarbij zijn hoofd. Hij werd naar het ziekenhuis gebracht, maar overleed. U ging samen met uw schoonouders naar hun woning, waar u vervolgens werd ondervraagd over wat er was gebeurd. Uw schoonvader, FAA-kolonel J.S., nam geen genoegen met uw verklaring en sloot u op. Tijdens uw opsluiting werd u gefolterd en seksueel misbruikt. Eind mei 2023, kon u ontsnappen met de hulp van een poetsvrouw. Zij vertelde u dat uw dochter verbleef bij uw schoon-grootmoeder.

U dook onder bij uw tante en neef, R.. Hij begon vervolgens dreigbrieven te krijgen omdat hij u hielp. Op 23 december 2024, werd hij dood, met verscheidene verwondingen en blauwe plekken, teruggevonden. U vluchtte vervolgens naar uw vader in Uige.

Uw reis werd georganiseerd en gefinancierd door uw neef R. en vader. Op 18 mei 2025, verliet u Angola en reisde, samen met smokkelaar J. en onder een valse identiteit, naar België, waar u op 27 mei 2025 aankwam. De volgende dag diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende stukken neer: (1) uw Angolese kieskaart (origineel); (2) uw Angolese identiteitskaart (kopie); (3) overlijdensakte neef (kopie); (4) foto's van uzelf met uw onderarm in de plaaster; (5) medische attesten (kopie); en (6) opleidingscertificaat (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u **géén elementen** kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele **bijzondere procedurele noden** kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest verdere vervolging door uw schoonvader, die de politie tot zijn beschikking heeft staan, omwille van de dood van uw man (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 19/08/2025, hierna NPO, p. 21).

Afgaande op uw verklaringen is het CGVS niet overtuigd van uw voorgehouden problemen en vrees.

1. Uw verklaringen over uw reisweg overtuigen niet.

- U blijkt slechts zeer summier op de hoogte van de valse identiteit waaronder u reisde. Nochtans had u het paspoort zelf bij. U kan enkel stellen dat het een rood paspoort was, met Portugese nationaliteit. De naam zou u al vergeten zijn – opvallend gezien uw reis slechts drie maanden daarvoor was. U herinnert zich geen andere identiteitsgegevens (NPO, p. 5, 16). U kreeg ook geen verdere instructies / uitleg van J. over de reis, e.g. hoe u zich diende te gedragen op de luchthaven, wat te doen indien er vragen werden gesteld (NPO, p. 17).

- Het paspoort zou een foto hebben bevat van een witte persoon (NPO, p. 5-6). Het is weinig aannemelijk dat een douaneambtenaar bij de controle dit niet zou opmerken.

- U verklaart dat de Portugese immigratieambtenaar u heeft gevraagd in welk hotel u zou verblijven en wie u zou ontvangen (NPO, p. 16-17). Het is echter weinig aannemelijk dat hij deze vraag zou stellen aan iemand die reist met een Portugees paspoort.

- U verklaart dat het paspoort verscheidene visa bevatte, waaronder een Portugees visum (NPO, p. 17). Het is echter niet mogelijk dat een paspoort met Portugese nationaliteit een Portugees visum zou bevatten. Immers, een visum is bestemd voor buitenlanders die Portugal wensen binnen te komen / te verblijven.

- U verklaart nooit eerder concrete stappen te hebben ondernomen om Angola te verlaten (NPO, p. 10). Deze verklaringen worden echter tegengesproken door beschikbare visuminformatie, waaruit blijkt dat u eerder reeds een Schengenvisum probeerde te bekomen (zie blauwe map). Hiermee geconfronteerd, geeft u toe dat u in juli of augustus 2023 fysiek naar de Portugese ambassade bent gegaan om een Schengenvisum te bekomen, maar werd geweigerd (NPO, p. 30).

- U stelt een Angolees paspoort te hebben, en dat dit paspoort ook mee is gekomen op uw vlucht van Angola naar Portugal. U gevraagd waarom het paspoort mee was als u met een vals paspoort reisde, antwoordt u dat het was voor het geval jullie zouden worden gecontroleerd door douane/immigratie in Angola, Portugal of België: "die meneer heeft het meegebracht voor geval controle was en ze zouden zien dat het paspoort niet van mij is, om een manier te hebben om te verdedigen" (NPO, p. 4-5). Uw verklaring dat jullie uw eigen Angolees paspoort meehadden én eventueel zelfs zouden tonen aan autoriteiten staat haaks op uw verklaring dat u een vals paspoort diende te gebruiken om Angola te ontvluchten (NPO, p. 14). Immers, zo namen jullie het onnodige risico dat uw paspoort zou ontdekt worden en daarmee ook uw identiteit of er zelfs voor zouden opteren om deze vrijwillig te onthullen. U verklaart dat u de smokkelaar bent verloren

“onderweg” om dan vervolgens te stellen dat het “hier” aan het station was. U deed geen aangifte van verlies / diefstal (NPO, p. 5).

U werd geconfronteerd met deze elementen, maar kon geen dienstige verschoning geven (NPO, p. 17).

Uw verklaringen omtrent uw valse reisdocumenten overtuigen absoluut niet. Het CGVS kan dan ook niet anders dan concluderen dat u vermoedelijk gewoonweg met eigen reisdocumenten – dus onder uw eigen identiteit – Angola heeft verlaten. U geeft zelf aan dat u niet onder uw eigen identiteit kon reizen, omdat u werd gezocht (NPO, p. 14). De vaststelling dat u waarschijnlijk toch gewoon onder uw eigen identiteit Angola verliet, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen en vrees.

2. Uw verklaringen over uw verblijfplaatsen zijn inconsistent. Deze zijn echter intrinsiek verbonden aan uw asielrelaas, bijgevolg ondermijnen deze inconsistenties de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vervolgingsfeiten. Bij DVZ verklaarde u van uw geboorte tot vertrek in Hoji Ya Henda te hebben gewoond (Verklaring DVZ d.d. 15/07/2025, hierna DVZ-V, p. 6). In tegenstelling, tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u te zijn geboren en opgegroeid in Hoji Ya Henda, maar hier in 2020 te zijn vertrokken toen u ging samenwonen met uw man in Cuca. Na uw ontsnapping uit het huis van uw schoonvader in Kilamba eind mei 2023, dook u onder bij uw tante en neef in Cacuaco. Na zijn overlijden in december 2024, vluchtte u naar uw vader in de provincie Uige (NPO, p. 6, 8-9). Later in het gehoor stelt u plots ook een week te hebben gewoond bij een buurvrouw van uw tante nadat zij u uit het huis had gezet en vooraleer u naar uw vader ging (NPO, p. 29) – een verblijfplaats die u pas vermeldt wanneer u wordt gevraagd naar in welke mate u het politieel onderzoek naar het overlijden van uw neef heeft opgevolgd: u geeft aan hier niet meer van op de hoogte te zijn aangezien uw tante u het huis uitzette nadat haar zoon, uw neef, stierf omwille van zijn hulp aan u (NPO, p. 29).

3. U blijkt geheel onwetend over uw schoonvader J.S. – uw vervolger.

- U stelt dat uw schoonvader kolonel in het Angolese leger (FAA, Forças Armadas Angolanas) is, maar “dat is alles wat ik weet” (NPO, p. 21, 22). Het CGVS heeft geen landeninformatie teruggevonden dan J.S. deel uitmaakt van het Angolese leger, noch wordt deze informatie door u neergelegd.

- U stelt vervolgens dat hij “vroeger ook directeur was bij Nationaal Instituut van Wegen in Angola (INEA, Instituto Nacional de Estradas de Angola).” U gevraagd wat het INEA is: “het heeft te maken met de auto’s die van het ene naar het andere land worden gebracht via de zee.” (NPO, p. 22). Landeninformatie spreekt u echter tegen: INEA, Nationaal Wegeninstituut van Angola, heeft als missie het promoten en coördineren van de ontwikkeling van wegeninfrastructuurprojecten (wegen en bruggen), én het beheer hiervan in termen van bouw, onderhoud, conservering en exploitatie (zie blauwe map). U kan niet zeggen van wanneer tot wanneer hij deze functie heeft uitgeoefend (NPO, p. 22).

- U stelt dat uw schoonvader bij INEA geld en appartementen in beslag nam op illegale wijze (NPO, p. 22). U stelt dat hij in 2019 werd gearresteerd wegens het onvreemden van geld en eigendommen. U weet echter niet wat er met de zaak is gebeurd. Dit is de enige informatie die u via uw man, zijn zoon, wist, en u heeft hier verder ook niet naar gezocht (NPO, p. 22-23).

- U weet niet welke functie of taken uw schoonvader heeft gedaan na 2019, noch heeft u dit proberen achterhalen (NPO, p. 23).

- U stelt na wat er u is overkomen geen verdere informatie meer te hebben opgezocht / proberen nagaan over J.S. (NPO, p. 30).

- U kan slechts de voornaam van zijn echtgenote, uw schoonmoeder, geven (NPO, p. 21).

- U stelt dat uw schoonvader “relaties bij politie” had, maar kan deze niet concretiseren en stelt enkel dat het evident is dat een kolonel zou gekend zou zijn bij de politie (NPO, p. 27).

Uw onwetendheid, gepaard met tegenstrijdige verklaringen, ondermijnt de geloofwaardig van uw voorgehouden vervolging. Immers, het betreft hier informatie die u reeds zou moeten weten – immers, het betreft uw schoonvader (uit ongeveer een vier jaar durende relatie) én vervolger – of toch minstens eenvoudig zou moeten kunnen achterhalen. Uw onwetendheid / desinteresse staat haaks op een gegronde vrees voor vervolging.

4. Uw verklaringen over uw relatie met uw man, C.C.S., zijn vaag.

- U verklaart dat u hem leerde kennen in 2019, maar kan zich niet meer herinneren wanneer (NPO, p. 12).

- U verklaart dat jullie een relatie kregen in 2020, maar kan zich niet meer herinneren wanneer (NPO, p. 12).

- U stelt dat u heeft overwogen om weg te gaan bij uw man omwille van het huiselijk geweld, maar dit niet deed omdat u nergens naartoe kon. Geopperd door de Protection Officer of u niet naar uw vader kon, stelt u dat u geen goede relatie had met uw stiefmoeder (NPO, p. 24). Het is echter weinig aannemelijk dat u nergens tijdelijk – in het bijzonder gezien uw vader en neef u wél in huis haalden toen u werd gezocht – kon verblijven. U deed ook geen aangifte van het huiselijk geweld bij de politie, noch zocht u hulp bij een organisatie (NPO, p. 23-24).

5. U kan niet concreet verklaren waarom de poetsvrouw u zou helpen ontsnappen (en geld gaf voor een taxirit) (NPO, p. 20). Immers, u kende haar amper – u had haar slechts tweemaal bij uw schoonvader gezien, en slechts één keer gesproken (NPO, p. 19) – en zelf aangaf dat uw schoonvader “een gevaarlijk man was.” (NPO, p. 26), én aangezien het waarschijnlijk ook vrij duidelijk zou zijn dat zij u had geholpen

gezien zij naar de kamer was gestuurd om deze schoon te maken (NPO, p. 26). Geconfronteerd dat zij hiermee toch een groot risico nam: “waarom zij me heeft geholpen weet ik niet, misschien omdat ze wel goed wist dat schoonvader wreedaardige man was, misschien omdat wij op een heel normale manier met elkaar konden spreken, als moeder en vrouw, misschien omdat ik haar had dat ik in die kamer seksueel misbruikt werd, misschien heeft ze me daarom laten ontsnappen” (NPO, p. 26-27). Bijkomend, verklaart u enerzijds dat u haar slechts éénmaal heeft gezien tijdens uw opsluiting, namelijk de dag dat ze u hielp ontsnappen en dat zij u diezelfde dag heeft verteld over uw dochter (NPO, p. 26), anderzijds stelt u dat u haar “lange tijd voor ik kon ontsnappen” had gevraagd naar uw dochter (NPO, p. 20).

6. Uw verklaringen over de periode na uw ontsnapping zijn inconsistent, vaag en weinig aannemelijk.

- U heeft geen idee of er een politieonderzoek is gebeurd naar het overlijden van uw echtgenoot (NPO, p. 25).

- Bij DVZ verklaarde u dat uw dochter woonachtig was in Luanda (DVZ-V, p. 9). Op het gehoor stelt u echter dat u werd verteld dat zij bij uw schoon-grootmoeder verblijft, maar u geen idee heeft waar dit is (NPO, p. 13). U ondernam ook geen enkele stap om meer informatie te bekomen over uw dochter (NPO, p. 30).

- U stelt dat u vier dreigbrieven heeft gezien die uw neef heeft gekregen, maar u heeft geen idee of / hoeveel andere dreigberichten er waren (NPO, p. 20, 28).

- U gevraagd wanneer uw neef dreigberichten begon te krijgen, kan u dit niet concretiseren, stelt enkel vaagweg dat het na één jaar was (NPO, p. 20). Later, nogmaals gevraagd naar wanneer de bedreigingen kwamen, antwoordt u dat het in december 2024 was (dus, ruim anderhalf jaar na uw ontsnapping in mei 2023). Gevraagd of ze alle vier in december 2024 zijn gekomen, antwoordt u vaagweg dat het opeenvolgende maanden waren, maar dat u de data niet meer weet, enkel dat de laatste brief in begin december was gekomen (NPO, p. 28).

- U verklaart dat er een politieonderzoek was naar het overlijden van uw neef, maar u weet hier niets over buiten dat uw tante het lichaam is gaan identificeren en dat hij gemarteld zou zijn geweest. U gevraagd of u vervolgens nog heeft geïnformeerd – immers, het belangt ook u aan – stelt u plots dat uw tante lastig was geworden omdat haar zoon was gestorven vanwege zijn hulp aan u, en u uit huis heeft gezet (NPO, p. 29). Naast het feit dat u hierover eerder niets heeft vermeld (supra), is het ook weinig aannemelijk dat er voor u geen enkele mogelijkheid was om te informeren naar de stand van het politieonderzoek.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

De neergelegde documenten – uw Angolese kieskaart, uw Angolese identiteitskaart, en het opleidingscertificaat – staven uw verklaringen omtrent uw identiteit, nationaliteit en werk / opleiding.

De overlijdensakte van uw neef staft uw verklaring dat hij is overleden. Echter, uit dit document kan niet op objectieve wijze worden afgeleid in welke omstandigheden hij is overleden.

De neergelegde foto's van uzelf met uw onderarm in de plaaster wijzigen niets aan bovenstaande conclusies. Immers, uit deze foto's kan niet op objectieve wijze worden afgeleid in welke omstandigheden u deze kwetsuur opliep.

Het neergelegde medische attest, samen met een lijst van medicatie, is opgesteld in het Portugees. Een geneesheer kan vaststellingen doen met betrekking tot de (mentale) gezondheid van een patiënt. De vaststelling van een geneesheer die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar (geestelijke) gezondheid, bevat een weergave van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en van de mogelijke oorzaak ervan. Evenwel is de geneesheer bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten afhankelijk van hetgeen zijn patiënt hem verklaart. Rekening houdend met hun bevindingen kunnen psychologen, psychiaters en artsen daarbij weliswaar vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen (psychische) aandoening, maar zij kunnen nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. Evenmin kan hieruit een exclusief causaal verband worden afgeleid. Een medisch attest geeft dan ook geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld en volstaat op zich niet om het vluchtrelaas aannemelijk te maken. Zulke attesten kunnen bijgevolg niet als alleenstaand worden gezien binnen een beschermingsverzoek, maar maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het gewicht dat hieraan wordt gegeven, moet worden bepaald binnen dit geheel. In casu, kan het voorgelegde verslag bovenstaande conclusies niet wijzigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 22 augustus 2025. De opmerkingen werden in het Portugees gemaakt, wat geen proceduretaal is, en dus niet konden worden beoordeeld. Bovendien waar u simpelweg uw antwoorden doorstreept en verandert, deze post factum aanpassingen, die tot stand komen na reflectie over uw eigen verklaringen, kunnen de vaststellingen in de bestreden beslissing niet remediëren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op een manifeste appreciatiefout, alsook op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 20.3 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), van de artikelen 10 en 18 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/9 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de samenwerkingsplicht.

2.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

2.3. Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift een medisch getuigschrift (stuk 3).

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

5.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u **géén elementen** kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele **bijzondere procedurele noden** kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Deze motieven worden door verzoekster niet op dienstige wijze betwist. Zij wijst in haar verzoekschrift weliswaar op haar fysieke en mentale gezondheidstoestand, doch uit het bijgebrachte medisch getuigschrift (verzoekschrift, stuk 3) blijkt niet dat verzoekster omwille van deze toestand niet in staat zou zijn tot het op een normale wijze ondergaan van een persoonlijk onderhoud en/of tot het afleggen van coherente, gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige verklaringen in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Verzoekster, noch haar advocaat maakten voorafgaand aan, tijdens en/of na het persoonlijk onderhoud melding van problemen die voortvloeien uit haar gezondheidstoestand. Evenmin duidt verzoekster in haar verzoekschrift *in concreto* aan welke steunmaatregelen in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet volgens haar nodig zouden zijn geweest. Waar zij erop wijst dat de asielinstanties zelf een medisch onderzoek kunnen laten uitvoeren, dient erop gewezen dat zij hiertoe geenszins verplicht zijn indien de verzoeker om internationale bescherming zelf geen concrete aanwijzingen geeft van ernstige problemen die een dergelijk medisch onderzoek noodzakelijk zouden maken in het licht van de beoordeling van het ingediende beschermingsverzoek.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoeksters rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Verzoekster verklaart haar schoonfamilie te vrezen nadat haar echtgenoot overleed na een fysieke confrontatie met haar. Voor de samenvatting van verzoeksters vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

6.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

"Afgaande op uw verklaringen is het CGVS niet overtuigd van uw voorgehouden problemen en vrees.

1. Uw verklaringen over uw reisweg overtuigen niet.

- *U blijkt slechts zeer summier op de hoogte van de valse identiteit waaronder u reisde. Nochtans had u het paspoort zelf bij. U kan enkel stellen dat het een rood paspoort was, met Portugese nationaliteit. De naam zou u al vergeten zijn – opvallend gezien uw reis slechts drie maanden daarvoor was. U herinnert zich geen andere identiteitsgegevens (NPO, p. 5, 16). U kreeg ook geen verdere instructies / uitleg van J. over de reis, e.g. hoe u zich diende te gedragen op de luchthaven, wat te doen indien er vragen werden gesteld (NPO, p. 17).*

- *Het paspoort zou een foto hebben bevat van een witte persoon (NPO, p. 5-6). Het is weinig aannemelijk dat een douaneambtenaar bij de controle dit niet zou opmerken.*

- *U verklaart dat de Portugese immigratieambtenaar u heeft gevraagd in welk hotel u zou verblijven en wie u zou ontvangen (NPO, p. 16-17). Het is echter weinig aannemelijk dat hij deze vraag zou stellen aan iemand die reist met een Portugees paspoort.*

- *U verklaart dat het paspoort verscheidene visa bevatte, waaronder een Portugees visum (NPO, p. 17). Het is echter niet mogelijk dat een paspoort met Portugese nationaliteit een Portugees visum zou bevatten. Immers, een visum is bestemd voor buitenlanders die Portugal wensen binnen te komen / te verblijven.*

- *U verklaart nooit eerder concrete stappen te hebben ondernomen om Angola te verlaten (NPO, p. 10). Deze verklaringen worden echter tegengesproken door beschikbare visuminformatie, waaruit blijkt dat u eerder reeds een Schengenvisum probeerde te bekomen (zie blauwe map). Hiermee geconfronteerd, geeft u toe dat u in juli of augustus 2023 fysiek naar de Portugese ambassade bent gegaan om een Schengenvisum te bekomen, maar werd geweigerd (NPO, p. 30).*

- *U stelt een Angolees paspoort te hebben, en dat dit paspoort ook mee is gekomen op uw vlucht van Angola naar Portugal. U gevraagd waarom het paspoort mee was als u met een vals paspoort reisde, antwoordt u dat het was voor het geval jullie zouden worden gecontroleerd door douane/immigratie in Angola, Portugal of België: "die meneer heeft het meegebracht voor geval controle was en ze zouden zien dat het paspoort niet van mij is, om een manier te hebben om te verdedigen" (NPO, p. 4-5). Uw verklaring dat jullie uw eigen Angolees paspoort meehadden én eventueel zelfs zouden tonen aan autoriteiten staat haaks op uw verklaring dat u een vals paspoort diende te gebruiken om Angola te ontvluchten (NPO, p. 14). Immers, zo namen jullie het onnodige risico dat uw paspoort zou ontdekt worden en daarmee ook uw*

identiteit of er zelfs voor zouden opteren om deze vrijwillig te onthullen. U verklaart dat u de smokkelaar bent verloren “onderweg” om dan vervolgens te stellen dat het “hier” aan het station was. U deed geen aangifte van verlies / diefstal (NPO, p. 5).

U werd geconfronteerd met deze elementen, maar kon geen dienstige verschoning geven (NPO, p. 17).

Uw verklaringen omtrent uw valse reisdocumenten overtuigen absoluut niet. Het CGVS kan dan ook niet anders dan concluderen dat u vermoedelijk gewoonweg met eigen reisdocumenten – dus onder uw eigen identiteit – Angola heeft verlaten. U geeft zelf aan dat u niet onder uw eigen identiteit kon reizen, omdat u werd gezocht (NPO, p. 14). De vaststelling dat u waarschijnlijk toch gewoon onder uw eigen identiteit Angola verliet, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen en vrees.

2. Uw verklaringen over uw verblijfplaatsen zijn inconsistent. Deze zijn echter intrinsiek verbonden aan uw asielrelaas, bijgevolg ondermijnen deze inconsistenties de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vervolgingsfeiten. Bij DVZ verklaarde u van uw geboorte tot vertrek in Hoji Ya Henda te hebben gewoond (Verklaring DVZ d.d. 15/07/2025, hierna DVZ-V, p. 6). In tegenstelling, tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u te zijn geboren en opgegroeid in Hoji Ya Henda, maar hier in 2020 te zijn vertrokken toen u ging samenwonen met uw man in Cuca. Na uw ontsnapping uit het huis van uw schoonvader in Kilamba eind mei 2023, dook u onder bij uw tante en neef in Cacuaco. Na zijn overlijden in december 2024, vluchtte u naar uw vader in de provincie Uige (NPO, p. 6, 8-9). Later in het gehoor stelt u plots ook een week te hebben gewoond bij een buurvrouw van uw tante nadat zij u uit het huis had gezet en vooraleer u naar uw vader ging (NPO, p. 29) – een verblijfplaats die u pas vermeldt wanneer u wordt gevraagd naar in welke mate u het politieel onderzoek naar het overlijden van uw neef heeft opgevolgd: u geeft aan hier niet meer van op de hoogte te zijn aangezien uw tante u het huis uitzette nadat haar zoon, uw neef, stierf omwille van zijn hulp aan u (NPO, p. 29).

3. U blijkt geheel onwetend over uw schoonvader J.S. – uw vervolger.

- U stelt dat uw schoonvader kolonel in het Angolese leger (FAA, Forças Armadas Angolanas) is, maar “dat is alles wat ik weet” (NPO, p. 21, 22). Het CGVS heeft geen landeninformatie teruggevonden dan J.S. deel uitmaakt van het Angolese leger, noch wordt deze informatie door u neergelegd.

- U stelt vervolgens dat hij “vroeger ook directeur was bij Nationaal Instituut van Wegen in Angola (INEA, Instituto Nacional de Estradas de Angola).” U gevraagd wat het INEA is: “het heeft te maken met de auto’s die van het ene naar het andere land worden gebracht via de zee.” (NPO, p. 22). Landeninformatie spreekt u echter tegen: INEA, Nationaal Wegeninstituut van Angola, heeft als missie het promoten en coördineren van de ontwikkeling van wegeninfrastructuurprojecten (wegen en bruggen), én het beheer hiervan in termen van bouw, onderhoud, conservering en exploitatie (zie blauwe map). U kan niet zeggen van wanneer tot wanneer hij deze functie heeft uitgeoefend (NPO, p. 22).

- U stelt dat uw schoonvader bij INEA geld en appartementen in beslag nam op illegale wijze (NPO, p. 22). U stelt dat hij in 2019 werd gearresteerd wegens het onvreemden van geld en eigendommen. U weet echter niet wat er met de zaak is gebeurd. Dit is de enige informatie die u via uw man, zijn zoon, wist, en u heeft hier verder ook niet naar gezocht (NPO, p. 22-23).

- U weet niet welke functie of taken uw schoonvader heeft gedaan na 2019, noch heeft u dit proberen achterhalen (NPO, p. 23).

- U stelt na wat er u is overkomen geen verdere informatie meer te hebben opgezocht / proberen nagaan over J.S. (NPO, p. 30).

- U kan slechts de voornaam van zijn echtgenote, uw schoonmoeder, geven (NPO, p. 21).

- U stelt dat uw schoonvader “relaties bij politie” had, maar kan deze niet concretiseren en stelt enkel dat het evident is dat een kolonel zou gekend zou zijn bij de politie (NPO, p. 27).

Uw onwetendheid, gepaard met tegenstrijdige verklaringen, ondermijnt de geloofwaardig van uw voorgehouden vervolging. Immers, het betreft hier informatie die u reeds zou moeten weten – immers, het betreft uw schoonvader (uit ongeveer een vier jaar durende relatie) én vervolger – of toch minstens eenvoudig zou moeten kunnen achterhalen. Uw onwetendheid / desinteresse staat haaks op een gegronde vrees voor vervolging.

4. Uw verklaringen over uw relatie met uw man, C.C.S., zijn vaag.

- U verklaart dat u hem leerde kennen in 2019, maar kan zich niet meer herinneren wanneer (NPO, p. 12).

- U verklaart dat jullie een relatie kregen in 2020, maar kan zich niet meer herinneren wanneer (NPO, p. 12).

- U stelt dat u heeft overwogen om weg te gaan bij uw man omwille van het huiselijk geweld, maar dit niet deed omdat u nergens naartoe kon. Geopperd door de Protection Officer of u niet naar uw vader kon, stelt u dat u geen goede relatie had met uw stiefmoeder (NPO, p. 24). Het is echter weinig aannemelijk dat u nergens tijdelijk – in het bijzonder gezien uw vader en neef u wél in huis haalden toen u werd gezocht – kon verblijven. U deed ook geen aangifte van het huiselijk geweld bij de politie, noch zocht u hulp bij een organisatie (NPO, p. 23-24).

5. U kan niet concreet verklaren waarom de poetsvrouw u zou helpen ontsnappen (en geld gaf voor een taxirit) (NPO, p. 20). Immers, u kende haar amper – u had haar slechts tweemaal bij uw schoonvader

gezien, en slechts één keer gesproken (NPO, p. 19) – en zelf aangaf dat uw schoonvader “een gevaarlijk man was.” (NPO, p. 26), én aangezien het waarschijnlijk ook vrij duidelijk zou zijn dat zij u had geholpen gezien zij naar de kamer was gestuurd om deze schoon te maken (NPO, p. 26). Geconfronteerd dat zij hiermee toch een groot risico nam: “waarom zij me heeft geholpen weet ik niet, misschien omdat ze wel goed wist dat schoonvader wreedaardige man was, misschien omdat wij op een heel normale manier met elkaar konden spreken, als moeder en vrouw, misschien omdat ik haar had dat ik in die kamer seksueel misbruikt werd, misschien heeft ze me daarom laten ontsnappen” (NPO, p. 26-27). Bijkomend, verklaart u enerzijds dat u haar slechts éénmaal heeft gezien tijdens uw opsluiting, namelijk de dag dat ze u hielp ontsnappen en dat zij u diezelfde dag heeft verteld over uw dochter (NPO, p. 26), anderzijds stelt u dat u haar “lange tijd voor ik kon ontsnappen” had gevraagd naar uw dochter (NPO, p. 20).

6. Uw verklaringen over de periode na uw ontsnapping zijn inconsistent, vaag en weinig aannemelijk.

- U heeft geen idee of er een politieonderzoek is gebeurd naar het overlijden van uw echtgenoot (NPO, p. 25).

- Bij DVZ verklaarde u dat uw dochter woonachtig was in Luanda (DVZ-V, p. 9). Op het gehoor stelt u echter dat u werd verteld dat zij bij uw schoon-grootmoeder verblijft, maar u geen idee heeft waar dit is (NPO, p. 13). U ondernam ook geen enkele stap om meer informatie te bekomen over uw dochter (NPO, p. 30).

- U stelt dat u vier dreigbrieven heeft gezien die uw neef heeft gekregen, maar u heeft geen idee of / hoeveel andere dreigberichten er waren (NPO, p. 20, 28).

- U gevraagd wanneer uw neef dreigberichten begon te krijgen, kan u dit niet concretiseren, stelt enkel vaagweg dat het na één jaar was (NPO, p. 20). Later, nogmaals gevraagd naar wanneer de bedreigingen kwamen, antwoordt u dat het in december 2024 was (dus, ruim anderhalf jaar na uw ontsnapping in mei 2023). Gevraagd of ze alle vier in december 2024 zijn gekomen, antwoordt u vaagweg dat het opeenvolgende maanden waren, maar dat u de data niet meer weet, enkel dat de laatste brief in begin december was gekomen (NPO, p. 28).

- U verklaart dat er een politieonderzoek was naar het overlijden van uw neef, maar u weet hier niets over buiten dat uw tante het lichaam is gaan identificeren en dat hij gemarteld zou zijn geweest. U gevraagd of u vervolgens nog heeft geïnformeerd – immers, het belangt ook u aan – stelt u plots dat uw tante lastig was geworden omdat haar zoon was gestorven vanwege zijn hulp aan u, en u uit huis heeft gezet (NPO, p. 29). Naast het feit dat u hierover eerder niets heeft vermeld (supra), is het ook weinig aannemelijk dat er voor u geen enkele mogelijkheid was om te informeren naar de stand van het politieonderzoek.

[...]

De neergelegde documenten – uw Angolese kieskaart, uw Angolese identiteitskaart, en het opleidingscertificaat – staven uw verklaringen omtrent uw identiteit, nationaliteit en werk / opleiding.

De overlijdensakte van uw neef staft uw verklaring dat hij is overleden. Echter, uit dit document kan niet op objectieve wijze worden afgeleid in welke omstandigheden hij is overleden.

De neergelegde foto's van uzelf met uw onderarm in de plaaster wijzigen niets aan bovenstaande conclusies. Immers, uit deze foto's kan niet op objectieve wijze worden afgeleid in welke omstandigheden u deze kwetsuur opliep.

Het neergelegde medische attest, samen met een lijst van medicatie, is opgesteld in het Portugees. Een geneesheer kan vaststellingen doen met betrekking tot de (mentale) gezondheid van een patiënt. De vaststelling van een geneesheer die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar (geestelijke) gezondheid, bevat een weergave van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en van de mogelijke oorzaak ervan. Evenwel is de geneesheer bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten afhankelijk van hetgeen zijn patiënt hem verklaart. Rekening houdend met hun bevindingen kunnen psychologen, psychiaters en artsen daarbij weliswaar vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen (psychische) aandoening, maar zij kunnen nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. Evenmin kan hieruit een exclusief causaal verband worden afgeleid. Een medisch attest geeft dan ook geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld en volstaat op zich niet om het vluchtrelaas aannemelijk te maken. Zulke attesten kunnen bijgevolg niet als alleenstaand worden gezien binnen een beschermingsverzoek, maar maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het gewicht dat hieraan wordt gegeven, moet worden bepaald binnen dit geheel. In casu, kan het voorgelegde verslag bovenstaande conclusies niet wijzigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 22 augustus 2025. De opmerkingen werden in het Portugees gemaakt, wat geen proceduretaal is, en dus niet konden worden beoordeeld. Bovendien waar u simpelweg uw antwoorden doorstreept en verandert, deze post factum aanpassingen, die tot stand komen na reflectie over uw eigen verklaringen, kunnen de vaststellingen in de bestreden beslissing niet remediëren.”

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoekster er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisseren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

In haar verzoekschrift wijst verzoekster erop dat zij door haar schoonfamilie werd gevisieerd en dat haar neef omwille hiervan werd gedood. Hiermee komt zij niet verder dan het herhalen van en volharden in haar vluchtrelaas, waarmee zij evenwel geen ander licht werpt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing. Waar zij wijst op de door haar voorgelegde overlijdensakte van haar neef (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), wordt er in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat hieruit slechts kan worden afgeleid dat verzoeksters neef overleed, doch niet onder welke omstandigheden dit gebeurde. Op zich is deze overlijdensakte dan ook niet van aard om de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas alsnog te herstellen.

Inzake het medisch getuigschrift (verzoekschrift, stuk 3) wijst de Raad erop dat een arts bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten van vastgestelde littekens mede afhankelijk is van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt toegereikt. Rekening houdend met hun bevindingen kunnen artsen daarbij weliswaar vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen littekens, maar zij kunnen nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor deze littekens ontstonden. Evenmin kan hieruit een exclusief causaal verband worden afgeleid. Een dergelijk attest geeft dan ook geen definitief en absoluut uitsluitel over de ware oorzaak van de vastgestelde littekens en volstaat op zich niet om de aangehaalde vervolgingsfeiten en de daaruit volgende vrees voor vervolging aannemelijk te maken. *In casu* blijkt uit de bewoordingen van het attest dat de arts zich steunt op de verklaringen van verzoekster met betrekking tot de oorzaak van de littekens. Een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling dringt zich op, waarbij moet worden nagegaan of de aangehaalde vervolgingsfeiten door middel van geloofwaardige verklaringen in samenhang met het voorgelegde medisch attest voldoende aannemelijk worden gemaakt. Uit de voormelde motieven uit de bestreden beslissing blijkt evenwel dat verzoekster er *in casu* niet in slaagt de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten *in concreto* aannemelijk te maken.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoekster niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

6.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoekster en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

6.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

6.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

Uit dit artikel volgt dat verzoekster, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een "reëel risico" loopt. Het begrip "reëel risico" wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip "ernstige schade" door drie onderscheiden situaties te voorzien.

7.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

7.3. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

7.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

7.5. Gelet op het voormelde, toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER